ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. února 2025 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Michaely Burešové a soudkyň JUDr. Lenky Konrádové a Mgr. Jany Jelénkové odvolání **obžalovaného Josefa K.**, narozeného xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 19. dubna 2024, č. j. 1 T 51/2021-1078, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného Josefa K. ve spojení s jeho žádostí o pokračování v odvolacím řízení ve smyslu § 11 odst. 4 trestního řádu **se nově rozhoduje** tak, že

obžalovaný **Josef K.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, nyní bytem xxx,

se nově uznává vinným, že

v blíže nezjištěné době nejméně od 24. 8. 2017 do 11. 12. 2019 jakožto osoba jednající na základě plné moci ze dne 3. 9. 2015 za společnost Mototrading spol. s r.o., IČ: 17049695, se sídlem Tiskařská 257/10, Praha-Malešice, zhotovil, přechovával a do distribuční sítě dodával jízdní kola a jejich součásti neoprávněně označené ochrannými známkami registrovanými u Úřadu průmyslového vlastnictví, a to slovní ochrannou známkou "FAVORIT" zapsanou pod č. přihlášky 3196 pod č. zápisu 151621, dále slovní grafickou ochrannou známkou "FAVORIT" zapsanou pod č. přihlášky 52677 pod č. zápisu 165232, dále kombinovanou ochrannou známkou "favorit" zapsanou pod č. přihlášky 497377 pod č. zápisu 331126, dále slovní ochrannou známkou "FAVORIT" zapsanou pod č. přihlášky 508228 pod č. zápisu 351268, dále slovní ochrannou

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Hana Cigošová.

známkou "FAVORIT" zapsanou pod č. přihlášky 514938 pod č. zápisu 354886, dále kombinovanou ochrannou známkou "f" zapsanou pod č. přihlášky 493027 pod č. zápisu 333348, když jízdní kola a jejich součásti nechal zkompletovat zaměstnanci ve výrobních prostorech společnosti Mototrading, spol. s r. o. v Petrově nad Desnou, okres Šumperk, v bývalém areálu závodu Velamos bez č. p., načež je nechal označit či je sám označil polepy značky "Favorit", jež nechal vytisknout vlastním sítotiskem na tiskárně ve Strážnici, a takovéto výrobky pak přechovával ve skladovacích prostorech společnosti Mototrading, spol. s r.o. v Petrově nad Desnou v bývalém areálu závodu Velamos a ve skladovacích prostorech na ulici Úprkově č. 678 ve Strážnici, okres Hodonín, a odtud je dále distribuoval do obchodní sítě prostřednictvím jednotlivých prodejen společnosti Mototrading, spol. s r.o., nejméně pak na ulici Národních Hrdinů 12/d v Břeclavi, na ulici Rožnovské 247 ve Frenštátě pod Radhoštěm, na ulici Štefánikově 291/5 v Hodoníně, na ulici Ztracené 75/25 v Kroměříži, na ulici Na Kozině 8/10 v Mladé Boleslavi, na ulici Komenského 196 v Otrokovicích, na ulici Vilibalda Svobody 526 ve Skutči, na ulici Tř. Maršála Malinovského 234 v Uherském Hradišti, když ke dni 15. 11. 2019 policejní orgán ve výrobních a skladovacích prostorech společnosti Mototrading, spol. s r.o. v Petrově nad Desnou zajistil celkem 85 kusů rámů jízdních kol a 4 kusy vidlic jízdních kol s označením "Favorit", dále ke dni 11. 12. 2019 ve skladovacích prostorech společnosti Mototrading, spol. s r.o. ve Strážnici zajistil celkem 13 kusů jízdních kol a 4 kusy rámů jízdních kol s označením "Favorit" a dále zde zajistil formu pro sítotisk s nápisem "Favorit", stejně jako zhotovené polepy s nápisem "Favorit", dále ke dni 19. 11. 2019 u Exekutorského úřadu Šumperk - Mgr. Marcel Kubis v Olomouci zajistil celkem 3 kusy rámů jízdních kol a 2 kusy jízdních kol s označením "Favorit", jež byly zabaveny v rámci exekučního řízení vedeného pod sp. zn. 139 Ex 27268/18 ve výrobních a skladovacích prostorech společnosti Mototrading, spol. s r.o. v Petrově nad Desnou v období od 5. 6. 2019 do 11. 11. 2019, dále ke dni 19. 11. 2019 u Exekutorského úřadu Přerov - JUDr. Lukáš Jícha v Čekyni zajistil 6 kusů jízdních kol s označením "Favorit", jež byly zabaveny v rámci exekučního řízení vedeného pod sp. zn. 203 Ex 48104/16 na prodejnách společnosti Mototrading, spol. s r.o. ve Frenštátu pod Radhoštěm, Kroměříži a Uherském Hradišti a ve výrobních a skladovacích prostorech společnosti Mototrading, spol. s r.o. v Petrově nad Desnou v období od 24. 8. 2017 do 27. 9. 2019, dále ke dni 11. 12. 2019 na prodejně v Břeclavi zajistil celkem 2 kusy jízdních kol a 1 kus vidlice jízdního kola s označením "Favorit", přičemž takto konal, ačkoli si musel být vědom, že předmětné ochranné známky byly u Úřadu průmyslového vlastnictví registrovány na jiného majitele, neboť pro obdobné jednání z let 2013 a 2014 byl odsouzen společně s předchozím jednatelem společnosti Mototrading, spol. s r.o. René B. rozsudkem Okresního soudu Břeclav ze dne 12. 4. 2017, č.j. 3 T 115/2015-

1426, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11. 1. 2018, sp. zn. 9 To 301/2017, přičemž se na něj hledí, jako by odsouzen nebyl, a byl tak konfrontován se skutečností, že předmětné ochranné známky "Favorit" užívá neoprávněně, když není majitelem předmětné ochranné známky "Favorit" a nedisponuje ani licenční smlouvou, a svým jednáním tak způsobil škodu majiteli ochranných známek, společnosti FAVORIT 1951 s.r.o., IČ: 06038549, se sídlem náměstí 14. října č. p. 1307, 150 00 Praha,

tedy: uvedl do oběhu výrobky neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, a sobě nebo jinému takové výrobky nabízel, vyrobil a přechovával,

čímž spáchal

přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 trestního zákoníku.

Podle § 227 trestního řádu **se trest neukládá**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu **se** poškozená společnost FAVORIT 1951 s. r. o., Praha, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Šumperku (dále jen „okresní soud“) ze dne 19. dubna 2024, č. j. 1 T 51/2021-1078, byli obžalovaní Josef K. a právnická osoba Mototrading spol. s r.o. (dále také jen „obžalovaní“) uznáni vinnými pro skutek, popsaný ve výroku napadeného rozsudku, přičemž v jednání každého z obžalovaných okresní soud spatřoval přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odstavec 1 trestního zákoníku. Za tento přečin byl obžalovaný Josef K. odsouzen podle § 345 odstavec 2, § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců. Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen a zkušební doba stanovena na tři roky. Podle § 73 odstavec 1, 4 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti jakéhokoliv zaměstnání, povolání, funkce spojené s výrobou, nákupem, distribucí a prodejem jízdních kol a jejich komponentů na tři roky. Výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 19. 9. 2022, č. j. 19 T 26/2021-211, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2022, sp. zn. 3 To 203/2022, byl zrušen, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Právnická osoba Mototrading spol. s r.o. byla odsouzena podle § 268 odstavec 1 trestního zákoníku, za použití § 73 odstavec 1, 4 trestního zákoníku, § 20 odstavec 1 zákona č. 418/2011 Sbírky k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výroby, nákupu, distribuce a prodeje jízdních kol a jejich komponentů na dva roky. Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku za použití § 19 zákona č. 418/2011 Sbírky byl obžalované právnické osobě uložená trest propadnutí věci, a to věcí vyjmenovaných ve výroku napadeného rozsudku. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu byla poškozená společnost FAVORIT 1951 s.r.o., Praha odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Hana Cigošová.

2. Proti tomuto rozsudku okresního soudu podal odvolání obžalovaný Josef K. (dále také jen „obžalovaný“), toto zdůvodnil prostřednictvím svého obhájce tak, že okresní soud se nevypořádal se všemi důkazy svědčícími o jeho obhajobě a s promlčením odpovědnosti za trestný čin. Ve skutkové větě napadeného rozsudku je uvedeno, že se jednání měl dopouštět od 24. 8. 2017, ale z výpovědi svědků ani z jiných důkazů nevyplývá, že k vytýkanému jednání mělo dojít právě v tomto období. Ze spisu Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 3 T 115/2015 vyplývá, že se podobného jednání měl dopustit v období od 31. 10. 2013 do 20. 11. 2014, kdy kola měla být spolu s komponenty přestěhována v roce 2015, dále ze znaleckého posudku Ing. Petra Kohoutka vyplývá, že řada zajištěných jízdních kol byla vyrobena před rokem 2017. Okresní soud měl dospět k tomu, že jízdní kola a rámy vyrobené do roku 2014 byly vyrobeny v období, za které již byl odsouzen Okresním soudem v Břeclavi. Jízdní kola a rámy vyrobené v roce 2015 tak nebyly vyrobeny v časovém období uvedeném v napadeném rozsudku. V průběhu řízení byl proveden znalecký posudek znalce Ing. Zdeňka Kučery, kdy okresní soud uvádí, že závěry tohoto posudku jsou irelevantní a odkazuje na obsah spisu Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 3 T 115/2015, který se věnuje mimo jiné tomu, že z ničeho nevyplývá právo obžalovaného k užívání ochranných známek a poslední smlouva je padělek. Okresní soud v Břeclavi se ve svém rozsudku věnuje licenční smlouvě mezi společností ČZ a.s. a společností Mototrading, spol. s r.o. a ohledně této licenční smlouvy nic nedovozuje. O tom, že dohoda je falzum, se vyjadřuje až Krajský soud v Brně jako odvolací soud. Licenční smlouva z 18. 12. 2013 žádným způsobem neupravovala do prodeje výrobků s označením Favorit. K dohodě o narovnání ze dne 28. 5. 2012 se znalec vyjádřil tak, že dohoda zakazuje distribuci jízdních kol a cyklokomponentů s ochrannou známku Favorit v období po 23. 12. 2012, ale z toho podle něj vyplývá, že společnost mohla skladovat jízdní kola i po 31. 12. 2014. Soud se nevypořádal s existencí těchto dvou smluv a se závěry znaleckého posudku. Pokud okresní soud uvádí, že jednání se obžalovaný nedopustil ve značném rozsahu, když jednak je v obžalobě uvedeno vyčíslení škody na částku 8 163 481 Kč a podle znaleckého posudku činí hodnota všech kol a rámů maximálně 270 400 Kč, což neodpovídá značnému rozsahu a do této částky jsou započítána i kola a rámy vyrobené před předmětným obdobím od 24. 8. 2017. Pokud tedy soud jednání kvalifikuje pouze jako přečin porušení práv ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku, měl se věnovat úvaze o promlčení trestního stíhání, jelikož horní hranice trestu odnětí svobody je zde menší než 3 léta, přičemž promlčecí doba se přerušuje podáním obžaloby a vyhlášením odsuzujícího rozsudku pro tento trestný čin, obžaloba byla podána dne 5. 3. 2021 a odsuzující rozsudek vyhlášen 19. 4. 2024 a z toho důvodu mělo být trestní stíhání podle § 223 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu zastaveno. Proto navrhuje, aby tu odvolací soud zrušil napadený rozsudek a sám rozhodl o zastavení trestního stíhání.

3. Odvolání podala prostřednictvím svého obhájce i obžalovaná právnická osoba Mototrading, spol. s r.o.

4. Je nutno zdůraznit, že ve věci již jednou bylo rozhodnuto, a to usnesením zdejšího soudu ze dne 27. 8. 2024, č. j. 55 To 266/2024-1116, a to tak, že z podnětu odvolání obžalovaných Josefa K. a právnické osoby Mototrading, spol. s r. o., se podle § 257 odst. 1 písm. c) trestního řádu napadený rozsudek zrušuje ohledně obou obžalovaných v celém rozsahu a podle § 223 odst. 1 trestního řádu a § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu se trestní stíhání obžalovaných zastavuje. Zároveň byli oba obžalovaní poučeni v tom smyslu, že v odvolacím řízení, které bylo zastaveno z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu se pokračuje, prohlásí-li do tří dnů od doby, kdy jim bylo usnesení o zastavení trestní stíhání oznámeno, že na projednávané věci trvají.

5. Toto prohlášení učinil toliko obžalovaný Josef K., obžalovaná právnická osoba nikoliv, proto ve vztahu k ní již nebylo v odvolacím řízení pokračováno.

6. V rámci veřejného zasedání obhájce přednesl obžalovaného odvolání ve shodě s jeho písemným vyhotovením. Odkazuje zejména na část III. Mají za to, že okresní soud se v napadeném rozsudku

nevypořádal s občanskoprávním, resp. licenčně a ochranně právním vztahem firmy Motokov ve vztahu k Mototrading ve vztahu k možnosti užívat ochrannou známku „Favorit“. V řízení byly provedeny důkazy dohodou o užívání ochranných známek z 11. 2. 2024, dohodou o narovnání ze dne 28. 5. 2012 a licenční smlouvou ze dne 18. 12. 2013 ve spojení se znaleckým posudkem, který vypracoval znalec Ing. Kučera, který byl dále slyšen u soudu jako znalec. Soud v podstatě odkázal na rozhodnutí Okresního soudu v Břeclavi, že se jedná o falzum, aniž by k tomu sám primárně provedl nějaké důkazy, Okresní soud v Břeclavi ve svém prvoinstančním rozsudku o žádném falzu nehovoří, takto hovoří až rozhodnutí odvolacího soudu. Pokud jde o dohodu o narovnání, kterou uzavřela firma Kovl a obžalovaný jako Josef K. – Kovl s firmou Favorit Czechoslovakia, ta je v podstatě asi nesporná, dohoda neřešila přímo, co bude s vyrobenými jízdními koly po skončení účinnosti této dohody. Připomíná licenční smlouvu mezi firmou ČZ a firmou Mototrading, která byla registrována u Úřadu průmyslového vlastnictví, jejíž účinnost byla ukončena 31.12.2014, pokud kola byla vyrobena za účinnosti této dohody a byla v držení kohokoli, tak mu to nelze vyčítat. Firma ČZ podala přihlášku své pohledávky do insolvenčního řízení za firmu Mototrading. Pokud se soud nevypořádal s tím občanskoprávním podkladem, který má oporu v ochraně právní nebo v patentové ochraně, tak nemohl potom správně rozhodnout v trestní rovině. Navrhují, aby odvolací soud opět provedl důkazy citovanou dohodou o užívání ochranných známek, dohodou o narovnání, licenční smlouvou, přihláškou pohledávky a znaleckými posudky znalce Ing. Kučery a znalce Ing. Kohoutka a poté aby nově zjistil skutkový děj, že kola, která byla předmětem trestního stíhání, byla vyrobena za účinnosti jedné, druhé nebo třetí smlouvy, odvolací soud by z toho měl vyvodit, že držení kol nebylo protiprávní, a proto sám aby obžalovaného Josefa K. obžaloby zprostil.

7. Obžalovaný Josef K. u veřejného zasedání uvedl, že nebyli předvoláni svědci, které navrhovali, kteří byli přítomni podpisu v podstatě veškerých smluv, tzn. Ing. M. a Ing. L., kteří u soudu v Břeclavi potvrdili, že ty smlouvy a dohodu podepsali. Přesto se tím ani soud v Břeclavi, ani tento soud nezabývali a dohodu z r. 2004 vůbec neřešili. Podle Ing. Kučery – znalce de facto kola může vyrábět a známku užívat do dneška. K tomu se vyjadřovalo taky Generální ředitelství cel, které potvrdilo, že dohoda je platná. Co se týká licenční smlouvy, navrhovali opět vyslechnout svědky, kteří byli účastní podpisu licenční smlouvy, pan Ing. L. to vyjednával s panem V. a byl tam i přítomen pan B., tehdejší jednatel firmy Mototrading. Navrhovali výpis ze spisu té ochranné známky. V Břeclavi se ten znalec pouze vyjádřil tak, že právo mu náleželo pouze pro řetězy. Přitom nezkoumal historii známky, kola vyráběli podle té smlouvy, a přesto jim byla zabavena. Kola, která tam zůstala, pochází z té doby platnosti těch jednotlivých smluv.

8. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „státní zástupkyně“) se v rámci veřejného zasedání vyjádřila k podanému odvolání obžalovaného tak, že deliktní jednání obžalovaného bylo správně právně posouzeno jakožto přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením v intencích § 268 odst. 1 tr. zákoníku, byť obžaloba byla podána na kvalifikovanou skutkovou podstatu tohoto přečinu, neboť právní hodnocení odpovídá výsledkům provedeného dokazování. Domnívá se, že nalézací soud se s odvolací argumentací vypořádal již ve svém rozhodnutí, neboť tato argumentace plně koresponduje s obhajovacími námitkami, které byly vzneseny v řízení před nalézacím soudem. Navrhuje odvolacímu soudu, aby aproboval výrok o vině, trest nelze ukládat s ohledem na procesní situaci.

9. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu) úvodem shledal, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou (§ 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu), v zákonné osmidenní lhůtě od doručení opisu rozsudku a na místě, kde lze taková podání učinit (§ 248 odst. 1 trestního řádu), přičemž splňuje zákonem předepsané náležitosti (§ 249 trestního řádu). Současně krajský soud neshledal ani jiný důvod k zamítnutí nebo odmítnutí odvolání podle § 253 odst. 1, resp. podle § 253 odst. 3 trestního řádu z formálních důvodů bez věcného přezkoumání napadeného rozsudku a předcházejícího řízení.

10. Odvolací soud tedy z podnětu podaných opravného prostředku znovu přezkoumal z hledisek uvedených v § 254 odst. 1, odst. 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti kterým bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení vydání napadeného rozsudku předcházejícího, a po projednání věci v neveřejném zasedání dospěl k závěru, že je co do podstaty a viny obžalovaného nedůvodné, nicméně vzhledem ke specifikům řízení ve smyslu § 227 tr. řádu je nutno výrok rozsudku ve vztahu k výroku o trestu upravit, neboť tento nyní již nemůže být učiněn.

11. V řízení, které rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud takové procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obžalovaného na obhajobu. Nebylo tedy důvodu ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

12. K výroku o vině (a potažmo i k výroku o náhradě škody) a k právnímu posouzení skutku z rozsudku ze dne 19. 4. 2024 lze stručně uvést, že okresní soud ve věci provedl dostatečné dokazování. Provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemném souhrnu, a jednání obžalovaných právně kvalifikoval shora uvedeným způsobem, tedy oproti obžalobě změnil právní kvalifikaci v jejich prospěch, když původní právní kvalifikaci podle § 268 odst. 1, 3 tr. zákoníku zmírnil toliko na přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku. Nalézací soud své úvahy v tomto smyslu rozvádí v bodě 36. napadeného rozhodnutí a zdůvodňuje, proč neposoudil žalovaný čin jako spáchaný ve značném rozsahu. Státní zástupce odvolání v této věci nepodal, tedy krajský soud je vázán zásadou zákazu reformace in peius a jednání obžalovaného ani nemůže posuzovat přísněji.

13. Co se týká odvolacích námitek obžalovaného, spočívajících v tom, že nalézací soud neprovedl všechny důkazy, které by objasnily všechny důležité okolnosti jednání, které je mu kladeno za vinu a na základě toho nesprávně zjistil skutkový stav a dospěl i k nesprávným právním závěrům, k tomu se zčásti již vyjádřil odvolací soud výše, když shrnul, že postup nalézacího soudu, který nevyslechnul obžalovaným navržené svědky, případně neopatřoval další listiny, neshledává vadným, a naopak se s ním ztotožňuje.

14. Je zapotřebí zdůraznit, že nalézací soud je ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu povinen zjišťovat skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Je pravdou, že z ustanovení § 2 odst. 12 tr. řádu plyne, že soud smí přihlížet pouze k důkazům, které byly provedeny při tomto jednání, na což navazuje právo obviněného vyjádřené v ustanovení § 33 odst. 1 tr. řádu (obviněný může uvádět okolnosti a důkazy sloužící k jeho obhajobě) a ustanovení § 89 odst. 2 tr. řádu (právo důkaz vyhledat, předložit nebo jeho provedení navrhnout). Neprovádí v rámci dokazování veškeré myslitelné důkazy a není také povinen provést všechny důkazy, které navrhnou účastníci řízení, nicméně je povinen ve smyslu § 216 odst. 1 tr. řádu rozhodnout o tom, že se další důkazy provádět nebudou, a také se se svým rozhodnutím v tomto smyslu vypořádat a odůvodnit je, což v této trestní věci bylo nalézacím soudem učiněno. Jak mimo jiné vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 5 Tdo 1104/2018, zásada volného hodnocení důkazů tudíž neznamená, že by soud ve svém rozhodování (v úvahách nad ním) měl na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry (zjištění) opře a které opomene. Neakceptování důkazního návrhu obviněného lze založit toliko třemi důvody. Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencí. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno. Kromě shora uvedených viz např. nález Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01, publikovaný pod č. 26/2004 ve svazku č. 32 na str. 239 Sb. nál. a usn., nález Ústavního soudu ze

dne 30. 6. 2004, sp. zn. IV. ÚS 570/03, publikovaný pod č. 91/2004 ve svazku č. 33 na str. 377 Sb. nál. a usn., nález Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2004, sp. zn. III. ÚS 177/04, publikovaný pod č. 172/2004 ve svazku č. 35 na str. 315 Sb. nál. a usn. I odborná literatura uznává, že dokazování skutečností jiných, které nejsou pro trestní řízení významné, by jednak nevedlo k objasnění předmětu dokazování, naopak by dokonce předmět dokazování zatemňovalo a současně oddalovalo včasné rozhodnutí ve věci samé, čímž by se zase snižovala jeho účinnost, generálně i individuálně preventivní působení, autorita právního řádu a orgánů zaručujících jeho integritu (viz Jelínek, J. a kol. Trestní právo procesní. 5. vydání. Praha: Leges, 2018, str. 142 a násl. k zásadě rychlosti a str. 148 a násl. k zásadě materiální pravdy).

15. Z výše uvedeného vyplývá, že nalézací soud ve věci postupoval správně, když další dokazování již neprováděl, a to s ohledem na shora popsané zásady trestního řízení, a náležitě se také s odůvodněním svého rozhodnutí se vypořádal, a proto ani odvolací soud neshledává takový postup vadným, když tento rovněž sám neměl potřebu opatřovat další důkazy tak, jak je navrhoval obžalovaný, neboť považuje důkazní situaci za ustálenou, ostatně podotkněme, že obdobné důkazy navrhoval obžalovaný opatřit i v rámci řízení, vedeného v trestní věci Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 3 T 115/2015, a ani tam jim nebylo vyhověno, což jako vadu řízení neposoudil ani Nejvyšší soud. Stejně tak neměl odvolací soud potřebu opakovaně provádět důkazy, které již byly provedeny v řízení před soudem I. stupně, neboť k tomu neshledává žádný důvod, okresní soud z provedených důkazů vycházel a vyhodnocoval je, a pokud dospěl k jiným závěrům, než by si přál obžalovaný, toto není relevantním důvodem pro opětovné provádění důkazů před odvolacím soudem.

16. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, okresní soud všechny provedené důkazy hodnotil po pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu. Samo odůvodnění napadeného rozsudku pak svým charakterem vyhovuje požadavkům ust. § 125 odst. 1 trestního řádu, neboť v něm okresní soud vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, pokud si vzájemně odporují. Vyplývá z něj také, jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Rovněž podle názoru odvolacího soudu výsledky dokazování svědčí bez pochybností o vině obžalovaného. Skutková zjištění učiněná nalézacím soudem odpovídají výsledkům provedeného dokazování, jsou logická a přiléhavá a tentýž závěr platí v zásadě i o užité právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Z těchto důvodů je možno na odůvodnění napadeného rozsudku plně odkázat.

17. Co se týká odvolacích námitek obžalovaného, v zásadě se jedná zejména o opakování toho, co uváděl již v rámci řízení před nalézacím soudem, odvolací námitky obžalovaného směřují jak do výroku o vině, tak potažmo i do výroku o trestu a o náhradě škody.

18. Soud II. stupně je jednoznačně toho názoru, že co do podstaty odvolání obžalovaného mu nelze přisvědčit a z pohledu krajského soudu tedy nelze učiněným závěrům okresního soudu o vině obžalovaného v bodě I. rozsudku, který se jej týká, ničeho vytknout. Obžalovaný je ze svého protiprávního jednání bez jakýchkoli pochybností usvědčován v zásadě všemi svědeckými výpověďmi slyšených svědků z řad zaměstnanců, ale také znaleckým posudkem z oboru ekonomika, obor ceny a odhady motorových vozidel a jízdních kol, a četnými listinnými důkazy, které bezpochyby dávají jasný obraz o skutkovém ději tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozsudku.

19. Pokud jde o znalecký posudek, opatřený ze strany obžalovaného, s názorem okresního soudu ohledně jeho faktické bezcennosti ztotožňuje i krajský soud. Jak vyplynulo v rámci dokazování před soudem prvního stupně, znalec neměl k dispozici veškeré potřebné podklady, sám uvedl, že

pokud by některé skutečnosti byly známy (například ohledně pravosti smlouvy a podobně), zřejmě by jeho posudek byl jiný, a navíc je zřejmé, že znalec skutečně řeší právní hodnocení, což mu jako znalci nepřísluší, toto je vždy doménou soudu. Ani krajský soud tedy tento znalecký posudek nevnímá jako způsobilý vyvinit obžalovaného.

20. Obhajoba obžalovaného, který uvádí, že disponoval listinami, které ho opravňovaly k obchodování s výrobky označenými ochrannými známkami, a tak podnikal zcela v mezích zákona, je v podstatě identická s jeho obhajobou, kterou uplatňoval již v trestní věci vedené před Okresním soudem v Břeclavi pod sp. zn. 3 T 115/2015. Je nutno zdůraznit, že tuto jeho obhajobu nepovažoval za relevantní ani Okresní soud v Břeclavi, ani Krajský soud v Brně a rovněž ani Nejvyšší soud, který se v rámci svého rozhodnutí č. j. 5 Tdo 1626/2018 ze dne 30. 1. 2019 jednoznačně vyjádřil tak, že jde i o obhajobu zcela lichou.

21. Jednání, za které je stíhán v nyní projednávané trestní věci, je co do podstaty obdobné jako to, které bylo předmětem řízení před Okresním soudem v Břeclavi, ostatně i sám obžalovaný opakovaně na tuto trestní věc poukazuje. Zdejší soud podotýká, že obžalovaný může mít na povahu svého jednání odlišný právní názor, to však nic nemění na tom, že se podle provedeného dokazování dopustil shora uvedeného trestného činu, když i zdejší soud se ztotožnil se závěry nalézacího soudu v tom smyslu, že obžalovaný v období, za které je nyní odsuzován, jednoznačně neměl žádné oprávnění k tomu, aby podnikal s jízdními koly a součástkami, označenými ochrannou známkou Favorit.

22. Odvolací soud považuje už v zásadě za nadbytečné opakovaně více rozebírat to, co řešeno nejenom u Okresního soudu v Břeclavi a Krajského soudu v Brně a Nejvyššího soudu České republiky, ale také v rámci této trestní věci u Okresního soudu v Šumperku, tedy že původní licenční dohody v době, kdy se měl odehrát trestná činnost v nyní projednávané trestní věci, měly omezenou časovou platnost a v žalovaném období byly právně neúčinné. Na okraj pouze podotkněme, že pokud obžalovaný v rámci odvolání uvádí, že z napadeného rozsudku není zřejmé, proč je období vymezeno počátkem 24. 8. 2017, pak zdůrazněme, že okresní soud sice v rámci napadeného rozsudku toto výslovně nezdůvodňuje, nicméně tato skutečnost je zřejmá z listinného důkazu, konkrétně ze zpráv a materiálů od Exekutorského úřadu v Přerově, tedy tento den bylo časově první, v rámci kterého bylo zajištěno kolo označené ochrannou známkou Favorit, konkrétně ve Frenštátu pod Radhoštěm (viz bod 26 napadeného rozsudku a číslo listu 269 a následující spisu).

23. Pouze ve stručnosti tedy krajský soud shrnuje, že v minulosti byl sice obžalovaný (a jeho společnost) vlastníkem ochranných známek Favorit, nicméně už dne 28. 5. 2012 uzavřel dohodu o narovnání, ve které byl udělen souhlas vlastníka ochranné známky Favorit s prodejem zásob jízdních kol nejpozději do 23. 12. 2012, tedy šlo o jakousi licenci s omezenou dobou platnosti, kdy dokonce obžalovaný musel zaplatit částku 1 800 000 Kč a DPH za to, že společnost Favorit Czechoslovakia s.r.o. nebude vymáhat náhradu škody zpětně. Je tedy nelogické, pokud by disponoval právem na užívání ochranné známky na základě dohody z roku 2004, proč by takovou dohodu uzavíral a platil nemalou částku. Pokud ani sám obžalovaný tehdy nepochyboval o právu společnosti Favorit Czechoslovakia s.r.o. užívat ochrannou známkou, není zřejmé, na základě jakých předpokladů u zdejšího soudu tvrdí opak, tedy že byl oprávněným uživatelem.

24. Pokud se dále obžalovaný domáhá toho, aby soud uznal, že celní orgány potvrdily platnost dohody z 11. 2. 2004 a Úřad průmyslového vlastnictví a Generální ředitelství cel povinnost nového majitele respektovat užívání ochranné známky ze strany obžalovaného, pak je nutno zmínit, že zde záměrně není uvedeno to, že Úřad průmyslového vlastnictví v květnu 2014 uvedl, že nepřihlížel k podezření Celního úřadu na antedatování dohody a poukazoval na případ, kdy souhlas není poskytnut v dobré víře. Generální ředitelství cel rozhodnutím z 2. 11. 2015 zrušilo rozhodnutí Celního úřadu pro Jihomoravský kraj ve vztahu ke správnímu deliktu společnosti Mototrading s.r.o., avšak jednoznačně zaujalo stanovisko pouze k porušování ochranné známky Vektor, u ostatních

dotčených ochranných známek mělo zásadní pochybnosti právě s ohledem na onu dohodu z roku 2004.

25. Co se týče licenční smlouvy z 18. 12. 2013, na kterou rovněž obžalovaný odkazuje, ani tato nezakládala právo společnosti Mototrading s.r.o. užívat ochrannou známku z vlastnictví společnosti Favorit Czechoslovakia s.r.o. v dotčeném období. Vztahuje se totiž k jiným ochranným známkám, než byly předmětem tohoto trestního řízení, pouze se týká ochranné slovní známky Favorit, registrované pro výrobky a služby: válečkové a pouzdrové řetězy pro motocykly, jízdní kola a automobilové rozvodové řetězy. Tato záležitost byla ostatně řešena už v rámci onoho rozhodnutí Okresního soudu v Břeclavi a podrobně byla rozebrána i ze strany Nejvyššího soudu, proto pouze odkažme na shora zmiňované rozhodnutí s tím závěrem, že pokud Okresní soud v Šumperku nepřihlížel k této licenční smlouvě, učinil tak zcela správně.

26. Ohledně subjektivní stránky uvedeného přečinu činí nalézací soud v bodě 33. závěr, že obžalovaný si musel být vědom toho, že v inkriminované době není oprávněn slovní ochrannou známku Favorit a její grafické zobrazení užívat, což mimo jiné podpírá tím, že u Okresního soudu v Břeclavi byl již za obdobné jednání, jehož se měl dopouštět od 31. 10. 2013 do 20. 11. 2014 (konkrétně rozsudkem Okresního soudu Břeclav ze dne 12. 4. 2017, č. j. 3 T 115/2015-1426, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11. 1. 2018, sp. zn. 9 To 301/2017) odsouzen, byl také vyzván společnosti Favorit Czechoslovakia s.r.o. k zanechání užívání ochranných známek v jejich vlastnictví, pokud tedy svého jednání nezanechal, zcela jednoznačně lze jeho úmysl minimálně v nepřímé formě dovodit.

27. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, kterou zvolil nalézací soud, pak i tuto vnímá krajský soud jako zcela správnou, jdoucí ve prospěch obžalovaného, když má rovněž za to, že obžalovaný se dopustil přečinu porušení práv k ochranné známce jiným označením podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku tak, že uvedl do oběhu kola a jejich komponenty nesprávně označené ochrannou známkou, k níž příslušelo výhradní právo jinému a tyto výrobky nabízelo vyrobil a přechovával. Krajský soud zdůrazňuje, že i přechovávání takových výrobků je trestně postižitelné, čímž reaguje na obhajobu obžalovaného, že jízdních kola byl oprávněn minimálně skladovat.

28. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem tedy i odvolací soud uzavírá, že má vinu obžalovaného za zcela jednoznačně prokázanou, kdy má za to, že nalézací soud všechny skutečnosti posoudil jednotlivě i v jejich souhrnu a vyvodil z nich správné závěry. V podrobnostech odvolací soud odkazuje na přiléhavé a podrobné odůvodnění okresního soudu v rámci napadeného rozsudku, když se ztotožňuje i se zvolenou právní kvalifikací žalovaného trestného činu.

29. Jak už bylo uvedeno výše, zdejší soud musel do výroku napadeného rozsudku zasáhnout, neboť ve smyslu § 227 tr. řádu v případě, že trestní stíhání bylo zastaveno v důsledku promlčení v řízení se pokračovalo jenom proto, že obžalovaný na projednání věci trval (§ 11 odst. 4, § 172 odst. 4), soud, neshledá-li žádný jiný důvod ke zproštění obžalovaného, vysloví sice vinu, trest však neuloží. Zdejší soud proto postupoval výše uvedeným způsobem.

30. Co se týká výroku o náhradě škody, i tento co do podstaty považuje zdejší soud za správný, když nalézací soud odkázal poškozenou společnost s celým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení, neboť má za to, že dokazování ohledně přesné výše způsobené škody by přesáhlo rámec trestního řízení. Pouze je na místě podotknout, že ve výroku byla poškozená společnost označena nepřesně, chybí zde jak její IČO, tak také adresa sídla, nicméně jakékoliv doplňování tohoto výroku by bylo podle názoru odvolacího soudu porušením zásady zákazu reformace in peius a proto byl adhezní výrok nově vysloven v té podobě, jak je vyslovil už nalézací soud.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí **je** přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u soudu, který rozhodl ve věci v I. stupni.

Dovolání mohou podat
a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného,
b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směruje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. l písm. a) až m) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 7. února 2025

JUDr. Michaela Burešová v. r.
předsedkyně senátu